

Ο ΘΥΡΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΜΛΕΤΟΥ

Ποιός ήταν ο 'Αμλέτος. Μιά αιματηρά αυθιγική τραγωδία. Ο δολοφόνος Φέγγων και η Γερούθη. Ο 'Αμλέτος όπεκρίνεται τόν τρελό. Πρεσπάθειες τεύ βίου τευ. Στέ βάλαμε τής μητέρας τευ. Ο θάνατος τευ προδέτου συμβουλευ. Στην 'Αγγλία. Πώς την έπαθαν οι συνδοί τεύ 'Αμλέτευ. Ο 'Αμλέτες γυρίζει στην πατρίδα τευ την ώρα που γίνεται η κηδεία τευ. Η εκδικήσις τευ. Ο φόνος τεύ βασιλείς τής 'Αγγλίας. Αί έτι εύς εύς τεύ 'Αμλέτευ.

ιστορία του 'Αμλέτου, ή οποία έδωσε άφορμή στο Σαίξπηρ να συγγράφει ένα από τα συγκλονιστικότερα έργα του, έχει πολλά δραματικά στοιχεία και αξίζει τόν κόπο να σάς την διηγηθούμε.

Σύμφωνα με την παράδοση λουτών, η στή Λανία τόν παλιό καιρό ένας όνομαστός βασιλιάς, πού τόν έλεγαν Ροδεορίγο. Τό μόνο καμάρι του κ' ή άκραιότερη χαρά του ήταν ή κόρη του Γερούθη, μία χαριτωμένη κοπέλλα, πού όλοι την έζηλευαν γιά την έξωφρετική όμορφιά της. Ένας από τούς σπουδαιότερους επάρχους τού Κράτους ήταν και ό 'Ορβενδύλης, τόν όποιον ό βασιλιάς εκτιμούσε υπερβολικά γιά τήν άνδραία και τήν καλωσύνη του και τού παρείχε σε κάθε περίπτωση άφθονες τιμές. Θέλοντας όμως να τόν άμειψη άκόμη περισσότερο γιά τά σπάνια προτερήματά του, τού έδωσε γυναίκα τήν κόρη του Γερούθη. Τό άνδρόγυνο έζησε ευτυχισμένο άρκετόν καιρό. Ο άδελφός όμως τού 'Ορβενδύλη, ό Φέγγων, έφθονούσε τόν έπαρχο και έπιθυμώτας να τού πάρη άπ' τή χείρα τήν έξοσια, άνεκούνισσε τά κακούργα σχέδιά του στη γυναικαδέλφη του, τήν όποια κατάφερε να πάρη με τό μένος του. Έδολοφόνισε τότε τόν άτυχο άδελφό του και γιά να κρύψη τό έγκλημά του διέδωσε στον κόσμο ότι ό 'Ορβενδύλης έφρονούθη τυχαίως, πέφτοντας επάνω στο σπαθί του, τή στιγμή πού τσακωνόταν με τή γυναίκα του κ' είχε μπη αυτός στη μέση γιά να τούς χωρίση. Ο λαός εύρισκε λογική τήν εξήγηση αυτή και δέν έξήτησε να μάθη περισσότερα. Άμέσως ό Φέγγων παντρεύεται τή Γερούθη, ή όποια δέχθηκε πρόθυμα να τόν πάρη άνδρα της. Ο γάμος τους όμως έβγαλε σε ύποψις τόν κόσμο κ' όλοι πειά έσχημάτισαν τήν ιδέα ότι ό 'Ορβενδύλης είχε δολοφονηθή από τόν άδελφό του και ότι συντόνος τού έγκληματος ήταν ή Γερούθη, ή όποια είχε βαρεθή τόν σύζυγό της.

Από τόν πρώτο γάμο της ή Γερούθη είχε γεννήσει ένα παιδί πού τό έλεγαν 'Αμλέτο. Ο μικρός 'Αμλέτος ήταν ή χαρά και τό καμάρι τού παππού του. Όταν όμως έμεγάλωσε λίγο ό 'Αμλέτος, άντελήφθη με λίγη του ότι δέν εφρόντιζε κανένας γι' αυτόν. Ο παππούς του είχε πειά πεθάνει. Έπειδή δέ φοβόταν μήπως τόν θανατώσει κ' αυτόν ό κακοφύλος θεός του κ' επειδή κινούσε έπιθυμία να εκδιχθή τό θάνατο τού πατέρα του, άποφάσισε να προσποιηθί τόν τρελό. Μ' όλη όμως τήν προσποιητή τρέλλα του, ό 'Αμλέτος έδινε καμιά φορά τόσο γνωστικές άπαντησεις, πού μερικοί άρχισαν να τόν ύποπτευόνται. Θέλοντας τότε να πεισθού άν είχε πραγματικά τρελό ή όχι, τόν ώδήγησαν σ' ένα έρμηκό μέρος, όπου έπρόκειτο να συναντήση μία φώρα κοπέλλα, στην όποια είχαν δώσει έντολή να προσπαθήσει να γάβε τρόπο να μάθη τά πραγματικά σχέδιά του. Ο 'Αμλέτος όμως είχε έιδοποιηθή έγκαιρώς από κάποιον φίλο του γιά τόν κίνδυνο πού διέτρεχε κ' εφρόντισε να λάβη τά μέτρα του. Έξ άλλου και ή κόρη αιδωνήθηκε ζαρκιικά τόσο συμπάθεια γι' αυτόν, ώστε δέν δέχθηκε να τόν προσέση στους έρχομούς του.

Μετά τήν άπουσία αυτού τού στρατηγικού, ό Φέγγων άποφάσισε να πάη ταξείδι, ακολουθώτας τήν συμβουλή ενός φίλου του, ό όποιος είχε καταστρώσει νέο σχέδιο γιά να ανακαλύψουν τήν πονηρία τού 'Αμλέτου. Κατά τήν άπουσία τού Φέγγωνος, ό φίλος τού συμβούλεψε τήν Γερούθη να καλέση τόν 'Αμλέτο στο δωμάτιό της και να προσπαθήσει να τού κλέψη τό μυστικό. — Άν τόν κάμης να θυμώση, τής έλεπε, ίσως επάνω στην όργή του να προοδηθή. Έγώ θα είμαι κρυμένος πίσω από ένα παραπέτασμα και θα παρακολουθώ

τή συνομιλία σας. Η Γερούθη έκαμε όπως τής ελετε ό φίλος τού άνδρός της. Μά ό 'Αμλέτος, ύποπτασμένος πάντα, μόλις μπήκε στο δωμάτιό της, άρχισε να κουνά τή χείρα του σαν νασαν πτερούγες. Όταν δέ άκουσε κάποιον θόρυβο πίσω άπ' τό παραπέτασμα, πούταν κρυμένος ό φίλος τού Φέγγωνος, άρχισε να φωνάζη: — Ένα ποντία! Ένα ποντία!...

Και χωρίς να χάζη καιρό έσυρε τό σπαθί του, τρίτησε πέρα-πέρα τό παραπέτασμα, σκοτώσε τόν κακό σύμβουλο τού Φέγγωνος, τόν έκαμε έπειτα κομμάτια και τόν πέταξε στα γουρούνια γιά να τόν φάνε!... Γυρίζοντας ύστερα στη μητέρα του τής ελετε ότι δέν εινε τρελλός, καθώς τόν νομίζου. και ότι ετοιμάσει εκδιχήση κατά τού άπιστου θείου του. Άφού τήν κατηγόρησε με παρρά λόγια γιά τήν άχαρκατήριστη διαγωγή της, στο τέλος τήν παρακάλεσε θεμιά να μνή προσώση τά σχέδιά του. Η Γερούθη συγκινήθηκε άπ' τήν εξομολόγησι τού γιου της και τόν ενεδάρωσε στην πραγματοποιήσι τού τοιμηρού σκοπού του, δίνοντάς του φρονίμες συμβουλές.

Ο Φέγγων όμως δέν έννοιωσε τόν έαυτό του ήσυχο, έφρόνος είχε κοντά του τόν επικίνδυνο αυτό τρελό. Κά θά τόν έφρόνεσε βέβαια, χωρίς άλλο, άν δέν εφρόβόταν τήν όργή τού λαού. Έπειδή όμως έννοιούσε με κάθε τρόπο να τόν εμετροδέγη, μία μέρα τόν έστειλε στην 'Αγγλία, μαζί με δύο πιστούς άκολούθους του, στους όποιους έδωσε μυστική έπιστολή γιά τό βασιλιά τής 'Αγγλίας. Μέσα στην έπιστολή αυτή ό Φέγγων παρακάλεσε τόν Άγγλο βασιλέα να θανατώση τόν 'Αμλέτο, ό όποιος ήταν ένας μακιαβός παράφρων. Ο 'Αμλέτος όμως άντελήφθη και τή νέα αυτή πλεκτάνη κ' έλαβε τά μέτρα του. Φεύγοντας όσotόο παράγγειλε στη μητέρα του να μη λησθή γιά τήν άναχώρησι του και όταν περάση ένας χρόνος, να τού κάμη έπίσημη κηδεία. — Ος τότε, τής ελετε, θάχω γυρίσει πίσω, χωρίς να πάθο τίποτε στο ταξείδι.

Ήταν ή χαρά και τό καμάρι τού παππού του

στο δρόμο, ό 'Αμλέτος κατόρθωσε να πάρη κρυφά άπ' τούς άκολουθούς τό ροάμα τού Φέγγωνος. Μόλις δέ τό διάβασε και είδε τά δολοφονικά σχέδια τού θείου του, τό έσχισε κ' έγραψε ένα άλλο ροάμα, διά τού όποιου, ό Φέγγων, έπτόσε από τόν βασιλέα τής 'Αγγλίας να σωτώση τούς δύο άπεσταλμένους και να δώση τήν κόρη του γυναίκα στον 'Αμλέτο!...

Όταν έφτασαν στην 'Αγγλία, ό βασιλεύς πήρε τό ροάμα και βλέποντάς τήν παραγγέλια τού Φέγγωνος, θανάτωσε τήν ίδια μέρα τούς δύο σπυροδούς κ' άποφάσισε τή θηγατέρα του με τόν 'Αμλέτο, ό όποιος τόν κατέπληξε με τήν εξητιάδα του από τήν πρώτη στιγμή. Ένας χρόνος πέρασε έντοιματά. Ο 'Αμλέτος γυρίζει έξωρα στην πατρίδα του τήν ώρα άκριβώς πού γινόταν ή κηδεία του. καθώς είχε παραγγείλει στη μητέρα του. Τότε τά πρόματα αλλάζουν με μάς. Η νεκρή τελετή μεταβάλλεται άμέσως σε πανηγύριο σπιλιόσο και τή λίγη διαχέεται ή χαρά. Ο 'Αμλέτος κατορθώνει να μείσθη τούς άνθρώπους τού Φέγγωνος και στο τέλος βάζει φωτιά και τούς καίει. Έπειτα πηγαίνει στο δωμάτιο τού κακοφύλου θείου του και τόν φρονεί με τό σπαθί του. Συγκάλεϊ ύπέρος έπειτα σε συνέλευσι τό λαό, τούς έκδίδει κατά σειράν τά γεγονότα και άνακηρύσσεται με ένθονασιασμό γενικό δικαυτής τής περιφέρειας. Η ύπόθεσι άρχισε να παίρνει έτσι εύφρόνησι τροπή. Ο 'Αμλέτος χωρίς να χάζη καιρό, φεύγει πάλι γιά τήν 'Αγγλία. Μόλις φτάνει εκεί, σκοτώνει τόν Άγγλο βασιλέα, ό όποιος έπιβουλιούταν τή ζωή του και ή ηθούσε να τόν έξάκη, όπως είχε μάθει σ' αυτό τό διάστημα. Παντρεύεται κατόπιν τήν άρραβωνιαστική του και μία άλλη γυναίκα, όνομαζομένη Έμετρούθη, και γυρίζει μαζί με τήν δύο γυναίκες του στη Λανία. Εκεί όμως τόν προδίνει ή δεύτερη σύζυγος του σ' έναν άλλο θείο του, τό Βιγλερο, και ό άτυχός νός πέφτει θύμα τής συνομοσίας των δύο αυτόν έρχομόν.

Αυτή εινε ή πραγματική ιστορία τού 'Αμλέτου, από τήν όποια ό μέγας 'Αμλέτος δραματούργος έδημιούργησε τόν άθάνατο δράμα του, τό όποιο πρόκειται, όπως πληροφορούμεθα, ν' αναβιβασθή προσεχώς ή 'Ελευθέρα Σκηνή.

